

بسم الله الرحمن الرحيم

خودم و شما، خواهران گرامی و برادران بزرگوار را به رعایت تقوای الهی در همه شئون زندگی دعوت می‌کنم و امیدواریم خداوند لطف و کرم فرماید تا بتوانیم در این امر مهم، یعنی رعایت تقوا، از دیگران سبقت بگیریم. «فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ» یکی از خیرهای بزرگ، تقوا است و رعایت تقوا یکی از سیرهای بزرگ الهی است و همه ما باید در این جهت بر یکدیگر سبقت بگیریم تا ان شاءالله به درجه نهایی آن دست یابیم.

در جامعه اسلامی، مومنان در رعایت «تقوا» از یکدیگر سبقت می‌گیرند / سفارش به تقوا دستور پیامبر اکرم(ص) است

روز دوشنبه، ۱۲ ربیع‌الاول، نبی مکرم اسلام حضرت محمد مصطفی(ص) وارد مدینه شدند. ایشان از مکه به مدینه هجرت فرمودند و تا زمانی که امیرالمؤمنین علی(ع) کارهایی را که پیامبر(ص) در مکه به ایشان سپرده بودند، انجام دهند و سپس به پیامبر(ص) ملحق شوند، پیامبر(ص) مسجد قبا را با کمک مردم ساختند.

روز ۱۶ ربیع‌الاول آن سال، روز جمعه بود. در سال اول هجری، روز جمعه پیامبر اکرم(ص) به طرف مرکز مدینه حرکت کردند. آن عزیزی که به مسجد قبا مشرف می‌شوند، «مسجد جمعه» را به آنها نشان می‌دهند. وقتی پیامبر(ص) مقداری از مسجد قبا دور شدند و به محله بنی‌سالم رسیدند، اولین نماز جمعه را در همان منطقه (محله بنی‌سالم) اقامه فرمودند.

پیامبر اکرم(ص) در نخستین نماز جمعه، خطبه‌ای ایراد فرمودند که این خطبه، امروز در مجامع تاریخی و روایی مسلمانان از جمله در «تاریخ طبری»، جلد ۲، صفحه ۳۹۴ و نیز «سیره ابن هشام»، جلد ۱، صفحه ۵۰۰ و همچنین «بحارالانوار»، جلد ۱۹، صفحه ۱۲۶ و کتاب‌های دیگر ثبت شده است. این خطبه سرشار از مباحث اخلاقی و مسائل مهم است که در خطبه اول، گوشه‌ای از خطبه پیامبر(ص) را که در روز ۱۶ ربیع‌الاول سال اول هجری، در نخستین نماز جمعه ایراد فرمودند و مربوط به تقواست، عرض می‌کنم.

پیامبر اکرم(ص) فرمودند «أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ فَإِنَّهُ خَيْرٌ مَّا أَوْصَى بِهِ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمُ أَنْ يَحْضَهُ عَلَى الْآخِرَةِ وَ أَنْ يَأْمُرَهُ بِتَقْوَى اللَّهِ فَاحْذَرُوا مَا حَذَرَكُمُ اللَّهُ مِنْ نَفْسِهِ»

این خطبه، مطالبی قبل و بعد از این عبارت دارد؛ من همین یک جمله را عرض کردم. پیامبر اکرم(ص) فرمود من شما مؤمنین را به تقوای الهی سفارش می‌کنم؛ «فَإِنَّهُ خَيْرٌ مَّا أَوْصَى بِهِ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمُ» «بهترین چیزی که یک مسلمان، مسلمان دیگر را به آن توصیه کند، آن است که او را به تقوا تشویق و ترغیب نماید و نسبت به قیامت و معاد و رعایت تقوای الهی متوجه کند. بنابراین از آنچه خداوند شما را از آن برحذر داشته، بپرهیزید!

اولین نکته این است که در واقع، بهترین سفارش و توصیه یک مسلمان به مسلمان دیگر، رعایت تقوا است. پیامبر(ص) فرمودند مسلمان، مسلمان دیگر را سفارش کند و بهترین سفارش او، همین سفارش به تقوا است.

نکته دوم اینکه معلوم می‌شود رسول اکرم(ص) ریشه بی‌تقوایی را غفلت از معاد و قیامت می‌دانند. فرمودند بهترین چیزی که یک مسلمان به مسلمان دیگر توصیه و سفارش می‌کند، این است که او را به آخرت متوجه کند؛ «أَنْ يَحُضَّهُ عَلَى الْآخِرَةِ» اگر کسی تقوا داشته باشد، معلوم می‌شود عاقبت‌اندیش است، آخرت، عاقبت، دین، قیامت، پاداش الهی و کیفر الهی را قبول دارد و همین اعتقاد او را به تقوا «تحضیض» می‌کند، یعنی تشویق و ترغیب می‌کند.

سومین مطلب اینکه هر مسلمانی نسبت به مسلمان دیگر وظیفه امر به معروف و نهی از منکر دارد. پیامبر(ص) فرمودند بهترین توصیه شما به دیگران این است که آنها را به آخرت ترغیب و به تقوا امر کنید. «امر به تقوا» یعنی فرمان بدهید و بگویید این امر تقوایی و این مسئله را رعایت کنید.

این مسئله امروز در جامعه ما کمتر رعایت می‌شود. ما همه الحمدلله، در کشور اسلامی زندگی می‌کنیم. یک خانم محترم کنار یک مغازه، کنار یک پارک یا در پشت فرمان، به خانم دیگری تذکر می‌دهد و می‌گوید: خواهر من! جامعه اسلامی است؛ با این وضع [پوشش] که بیرون آمده‌ای، از جوان مسلمان و مؤمنی را که می‌خواهد ایمانش را حفظ کند، دلبری می‌کنی و او را دچار آسیب می‌کنی! در واقع جامعه را آلوده می‌کنی!

این امر به معروف و نهی از منکر نیز با این عبارتی که نبی مکرم اسلام(ص) فرمودند، معلوم می‌شود یک وظیفه است. همه ما که در این جامعه زندگی می‌کنیم، نسبت به یکدیگر این وظیفه را داریم. البته حتماً باید با لسان نرم و با بیان خوب همراه باشد؛ با دعوا، خشونت و امثال اینها مسلماً نباید انجام شود.

اگر ما به قیامت اعتقاد داریم، آیه شریفه ۲۰۳ سوره بقره می‌فرماید «وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ»؛ تقوا داشته باشید و بدانید که همه شما به طرف خدا در قیامت محشور می‌شوید!

چهارمین نکته اینکه آنچه را که خداوند ما را از آن برحذر داشته است، در یک آیه قرآن و یک روایت مورد توجه قرار داده شده است. اولاً نبی مکرم اسلام(ص) می‌فرماید «فاحذروا من الله ما حذرکم من نفسه» و دوماً قرآن کریم در آیه شریفه ۳۰ سوره آل عمران می‌فرماید «وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ» خداوند شما را از خودش برحذر می‌دارد. اما مگر خدا ترسناک است که ما از او برحذر باشیم؟

مفسرین در ذیل این آیه شریفه فرمودند منظور از این عبارت یعنی خداوند شما را از عقاب و عذاب آخرتی می‌ترساند و برحذر می‌دارد؛ یعنی کاری نکنید که دچار عقاب و کیفر الهی شوید. یکی از مفسران می‌گوید خداوند وقتی شما را برحذر می‌دارد، در حقیقت از سخط و غضب خودش برحذر می‌دارد!

نبی مکرم اسلام(ص) در این خطبه اول، در نخستین نماز جمعه تاریخ اسلام، این نکات را فرموده‌اند. ما نیز که پیرو پیغمبر(ص) هستیم و ان شاء الله جزو مسلمانان هستیم و خدا را شکر می‌کنیم که از موالیان ائمه معصومین(ع) و اهل بیت عصمت و طهارت هستیم، حتماً باید همین راه را برویم.

باید یکدیگر را توصیه به تقوا کنیم. یک فرد در خانواده‌اش، به فرزندانش، به همسرش و به همکاران و افرادی که در جامعه با او زندگی می‌کند، توصیه به تقوا داشته باشد. بهترین چیزی که ما می‌توانیم به دیگران هدیه بدهیم، همین توصیه به تقوا است.

این برحذر داشتن از آنچه خداوند ما را از آن برحذر داشته است، نکته مهمی است. در ادامه همین آیه ۳۰ سوره آل عمران نیز نکته مهم و لطیفی وجود دارد. خداوند در ابتدای آیه می‌فرماید «وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ» شما را از عقاب و کیفر خود برحذر می‌دارد، سپس می‌فرماید «وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ» اما نه از باب خشونت، خشم و غضب الهی، بلکه از باب رأفت خداوند!

اگر خداوند فرموده است فلان کار خلاف را انجام نده، فلان گناه و آلودگی را نداشته باش، مشرک نباش، اخلاق رذیله نداشته باش و نسبت به مؤمنین خوش اخلاق باش، همه اینها از باب رأفت، مهربانی، عطوفت و لطف خداوند است؛ «وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ»

ان شاء الله امیدواریم خداوند همه ما را عامل به فرمایشات معصومین (ع)، مخصوصاً عامل به رعایت تقوا در جامعه قرار دهد؛ هم نسبت به خودمان و هم نسبت به دیگران، و مخصوصاً در توصیه به دیگران و رعایت تقوا و ترس از آخرت. خداوند ان شاء الله همه ما را موفق بدارد. [پایان خطبه اول]

در خطبه دوم هفته وحدت، مجدداً خودم و همگان را، خواهران گرامی و برادران عزیز را به تقوای الهی توصیه می‌کنم؛ مخصوصاً با توجه به اینکه پیامبر اکرم (ص) در نخستین خطبه نماز جمعه فرمودند بهترین توصیه‌ای که ما نسبت به یکدیگر می‌توانیم داشته باشیم، سفارش به تقوا و توجه دادن به آخرت و قیامت است. ان شاء الله همه ما در این جهت موفق باشیم.

در هفته وحدت قرار داریم؛ ولادت باسعادت پیامبر رحمت، حضرت محمد مصطفی (ص) و همچنین ولادت باسعادت رئیس مذهب جعفری، امام جعفر صادق (ع) را به شما عزیزان و بزرگواران، به همه شیعیان و مخصوصاً به امام جامعه، حضرت آیت الله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای تبریک عرض می‌کنم.

«سعه صدر» ابزار ریاست و مدیریت است / پیامبر اکرم (ص) در ماجرای صلح حدیبیه، با سعه صدر به اقناع مسلمانان معترض پرداخت

هر مقدار که بخواهیم از درجات، کمالات و برجستگی‌های اخلاقی نبی مکرم اسلام (ص) سخن بگوییم، از خودمان چیزی نداریم و بهترین مدال‌های افتخار را خداوند متعال در آیات قرآن به پیامبر اکرم (ص) عطا فرموده است. نگاهی به سوره مبارکه «انشراح» داشته باشیم و با هم به این موضوع توجه کنیم.

وقتی حضرت موسی (ع) از طرف خداوند مامور شد که «اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ» سپس درخواست حضرت موسی (ع) شروع شد. اولین درخواستی که او از خداوند برای این مأموریت مهم داشت، این بود «رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي و...» اولین نکته این بود که خدایا برای این مأموریت خطیر، شرح صدر و سعه صدر به من بده. ایشان درخواست کرد و خداوند نیز به او عطا فرمود.

اما نبی مکرم اسلام(ص) این درخواست را از خداوند نداشتند؛ بلکه خداوند به عنوان یک هدیه، موهبت و نعمت، در سوره مبارکه «انشراح» فرمود «أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ»؛ ای پیغمبر! آیا ما سینه تو را فراخ و گشاده قرار ندادیم؟ آیا ما به تو سعه صدر ندادیم؟ «وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ»؛ آیا ما بار سنگین را از دوش تو برداشتیم؟ «وَوَقَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ»؛ آیا ما یاد و نام تو را بالا نبردیم؟

این‌ها مدال‌های افتخاری است که خداوند تا پایان سوره انشراح به پیامبر اکرم(ص) عطا فرموده است. اولین مطلبی که در اینجا خداوند فرموده، همین سینه گشاده و شرح صدر است.

هر امام جامعه‌ای، بلکه هر مدیری – دقت بفرمایید، اینها الگوها و اسوه‌های ما هستند که در قرآن معرفی شده‌اند باید از شرح صدر برخوردار باشد. اگر خداوند به پیامبر اکرم(ص) شرح صدر داده است – هر مدیری، هر سرپرست خانواده‌ای، هر مسئولی، هر استانداری، هر فرمانداری و هر کسی که امور مردم بر عهده او است، به این شرح صدر نیاز دارد.

در روایت شریفی که از امیرالمؤمنین علی(ع) در حکمت ۱۷۶ نهج‌البلاغه آمده است که فرمود «أَلَمْ يَرْيَسْهُ سَعَةُ الصَّدْرِ» اگر کسی می‌خواهد رئیس باشد و اموری را سرپرستی و مدیریت کند، بداند ابزار ریاست، سعه صدر است.

انسان می‌تواند با تمرین، سعه صدر پیدا کند؛ البته با عنایت الهی بیشتر. خداوند این موهبت را به نبی مکرم اسلام(ص) عنایت فرمود و به ایشان شرح صدر داد.

این «شرح صدر» در جاهای مختلف خودش را نشان داد که اگر تاریخ زندگی نبی مکرم اسلام(ص) را مرور کنیم، نمونه‌های متعددی دارد. در حدیبیه، به نحوی با مشرکان درباره صلح گفتگو شد. پیامبر(ص) شرح صدر داشت. مشرکان گفتند ما اسم تو را قبول نداریم؛ نامت را پاک کن. چرا مثلاً نوشته بود «رسول الله»؟ ما که تو را به رسالت قبول نداریم! امیرالمؤمنین علی(ع) که پیامبر(ص) به او فرمودند آن را پاک کند، به خودش اجازه نداد دست برای پاک کردن نام «رسول الله» ببرد و خود پیامبر(ص) این کار را انجام داد.

بعد از آن، در رفت‌وآمدها، گفتگوها، به یک توافق رسیدند. عده‌ای از مسلمانان تازه رگ غیرتشان بالا آمده بود و می‌گفتند مگر می‌شود؟ غیرت ما اجازه نمی‌دهد صلح کنیم! [درحالی که دستور از جانب] پیغمبر(ص) است! پیامبر(ص) باید آنها را نیز به نحوی اقناع می‌کرد و برایشان توضیح می‌داد. این، جلوه‌ای از شرح صدر پیامبر(ص) است.

در ماجرای فتح مکه نیز وقتی پیامبر اکرم(ص) وارد مکه شدند، یک نفر صدا زد: «الیوم یوم الملاحمه» یعنی امروز روز انتقام است. نبی مکرم اسلام(ص) فرمودند «الیوم یوم المرحمه» امروز روز پیروزی بر دشمن است! آن موقع دیگر با توجه به اقتضائات زمانی، پیامبر(ص) تشخیص دادند که نباید شدت به خرج دهند. این همان سعه صدر پیامبر(ص) است.

در عقبه‌ای که از تبوک برمی‌گشتند، ۱۲ نفر منافق قصد ترور پیامبر(ص) را داشتند. «حذیفه بن یمان» همراه پیامبر(ص) بود. اصحاب گفتند یا رسول الله! به ما بگویید چه کسانی بودند تا حسابشان را برسیم اما شرح صدر پیامبر(ص) اجازه نداد. ایشان فرمودند: من نمی‌خواهم بگویند پیامبر(ص) حتی از اصحاب خود نیز نمی‌گذرد!

یکی از مدال‌های افتخار پیامبر اکرم(ص)، همین شرح صدر است. عرض کردم، همه مدیران ما و همه ما، حتی نسبت به خانواده خودمان و نسبت به زیردستان اندک خودمان، به «شرح صدر» نیاز داریم. اگر مرد خانه شرح صدر نداشته باشد، مشکلاتی پیش می‌آید؛ همه اینها برمی‌گردد به همان شرح صدر که ان‌شاءالله خداوند به همه ما عنایت فرماید.

«وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ»؛ مدال دوم پیامبر (ص) این است که خداوند فرمود: ما ثقل و سنگینی را از تو برداشتیم. این ثقل و سنگینی چیست؟ مفسرین، مطالب مختلفی بیان کرده‌اند، ولی امثال علامه طباطبایی(ره) و مفسرین بزرگ ما فرمودند این سنگینی، سنگینی دعوت مسلمانان است.

قرآن کریم در آیه ۶ سوره کهف می‌فرماید «فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ ذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا»؛ ای رسول خدا! نزدیک است خودت را به هلاکت برسانی؛ در حال کشتن خودت هستی، برای اینکه اعمال اینها را می‌بینی اما ایمان نمی‌آوری! به این قرآن ایمان نمی‌آوری و تو در حال کشتن خودت هستی.

این سنگینی به علت بار رسالت، سنگینی دعوت به دین خدا و همچنین سنگینی معرفی امیرالمؤمنین علی(ع) به عنوان امام و جانشین بلافصل پیامبر(ص) بود. خداوند می‌فرماید: ما این سنگینی را از دوش تو برداشتیم و کمک کردیم تا این بار برای تو آسان شود.

خداوند در آیه ۱۲۸ سوره شریفه توبه نیز می‌فرماید «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ»؛ پیامبر(ص) با حرص و ولع، با عشق و اشتیاق شدید برای هدایت مردم، جوش می‌زدند. خب، اینها سنگینی‌هایی بود که خداوند از دوش پیامبر(ص) برداشت.

«وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ» خداوند به پیامبر(ص) فرمود: ما مرتبه تو را بالا بردیم، یاد تو را ترفیع دادیم و نام تو را بلند کردیم. یک لطافت هم در اینجا وجود دارد: «وَوَضَعْنَا» یعنی پایین آوردن و «رَفَعْنَا» بلافاصله یک کلمه در مقابل آن است؛ برای مقام و رتبه پیغمبر(ص).

خداوند در آیه ۶۳ سوره نور می‌فرماید دعوت پیامبر را مثل دعوت خودتان فرض نکنید. او پیامبر خداست و جایگاهش بسیار بالاست.

در آیه دوم سوره حجرات نیز می‌فرماید «لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ» صدایتان را بر صدای او بالا نبرید. در آیه اول سوره حجرات نیز فرمود: «لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ» از پیامبر جلو نیافتید.

شأن و منزلت پیامبر(ص) آنقدر بالا است که هنگام اذان، باید به رسالت ایشان شهادت دهیم

«وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ» در آیه ۶ سوره احزاب می‌فرماید «النَّبِيُّ أَوْلىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ»؛ پیغمبر از خود مؤمنین نسبت به خودشان، ارزشمندتر و صاحب اولویت است.

در کنار اطاعت از خودش، خداوند می‌فرماید «رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ» «ما یاد و نام تو را بالا بردیم. هر جا اسم اطاعت خودمان آمده، در جاهای مختلف، شاید ۱۰ یا ۱۲ جا در قرآن شریف، این آیه به گونه‌های مختلف تکرار شده است؛ از جمله در آیه ۳۲ سوره آل عمران «أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ» اطاعت خدا و رسول را در کنار هم داشته باشید. ما یاد تو را بالا بردیم. در شهادت، در اذان، اگر کسی فقط شهادت به وحدانیت خدا بدهد ولی شهادت پیامبر را نگوید؛ «أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»، اذانش اشتباه است و اذانش مورد قبول نیست!

این مقام و رتبه می‌رسد به آنجا که آن جایگاه و رتبه کمالی که به هیچ شخصی داده نشده است. ما توان درک آن مقام را نداریم، خداوند در سوره نجم فرمود «ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۖ * فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ» «خداوند پیامبر(ص) را در نزد خود بالا برد. البته نزدیکی خداوند، نزدیکی مکانی نیست؛ چون ما درک نمی‌کنیم آن مقام و رتبه را، قرآن فرمود «فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ»؛ به اندازه فاصله دو کمان یا از آن هم نزدیک‌تر! قرآن با آن عظمت، در باب این مقام و مرتبه اینگونه گفته است؛ چه برسد به ما که از درک آن مقام و مرتبه عاجزیم!

در وصف این مقام والای پیامبر اکرم حضرت محمد مصطفی(ص) گفته شده است:

سیمرغ فهم هیچ‌کس از انبیا نرفت
آنجا که تو به بال کرامت پریده‌ای

هر یک به قدر خویش به جایی رسیده‌اند
آنجا که جای نیست، به جایی رسیده‌ای

امیدواریم خداوند به ما توفیق بدهد از پیروی پیامبری که «إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ» مدال افتخار بسیار بالایی دارد که بحث مفصلی است، بهره‌مند شویم. این مدال‌های افتخاری که خداوند به پیامبر داده، عظمت شأن و مقام پیامبر(ص) را نشان می‌دهد. ما افتخار می‌کنیم که امت پیامبر آخرالزمان هستیم و ان شاء الله مورد شفاعت آن حضرت نیز باشیم.

اجرای طرح‌های متعدد عمرانی و اقتصادی در استان و کشور با وجود شرایط جنگ، بسیار ارزشمند است

در هفته «دولت» قرار داریم. با درود و سلام به پیشگاه شهدای دولت، مخصوصاً شهیدان رجایی، باهنر، رئیسی و امیرعبداللهیان و همه ۳۰۵ شهید کارمند استان سمنان. نثار ارواح طیبه همه آنها صلوات می‌فرستیم.

با همه مشکلاتی که در این وضعیت جنگی داریم، خدا را شاکریم که دولت آقای پزشک‌یان و همه عزیزانی که در استان‌ها، شهرستان‌ها، بخش‌ها و هر جایی که به هر صورت نماینده دولت هستند، در حال کار و تلاش هستند. خود آقای رئیس‌جمهور چند بار تکرار کردند که همه هم و غمشان تأمین نیازهای معیشتی مردم است و این موضوع جای تشکر دارد.

از استاندار محترم، فرمانداران و تمام کارمندانی که به قصد «خدمت به مردم» فعالیت می‌کنند تشکر می‌کنم

من از آقای دکتر کولیوند، استاندار محترم و همه فرمانداران عزیز استان تشکر و قدردانی دارم. همچنین از بدنه دولت تشکر می‌کنم. آقای استاندار اعلام کردند که ۱۰۱۴ طرح عمرانی و سرمایه‌گذاری در استان در حال انجام است. شما وضعیت مالی امسال را خودتان درک می‌کنید؛ به هر حال وضعیت، وضعیت جنگی است و ما مثل سال‌های گذشته از جهت مالی، وضعیت خوبی برای دولت نداریم.

با این حال، در استان سمنان اعلام شده است ۱۰۱۴ طرح عمرانی و سرمایه‌گذاری که ۹۳۰ طرح آن با اعتبار ۲۴ هزار و ۳۵۵ میلیارد تومان در حوزه عمرانی و ۸۴ طرح با اعتبار ۱۱ هزار و ۱۰۴ میلیارد تومان در حوزه سرمایه‌گذاری و اقتصادی استان انجام گرفته است. این امور امیدبخش است، و شما عزیزان هم بدانید کار در حال انجام است.

حالا نمونه آن استان ما است. هر استانی برای خودش در کل کشور طرح‌های ملی و استانی دارد. این آماری است که آقای استاندار نیز در جایی بیان کردند و من هم بر اساس همان آمار عرض می‌کنم. در سمنان ۱۴۵ پروژه عمرانی افتتاح شده است؛ در همین هفته دولت، شاهرود ۱۵۹ پروژه، دامغان ۱۶۷ پروژه، گرمسار ۱۲۷ پروژه، مهدی‌شهر ۹۳ پروژه، سرخه ۵۶ پروژه، آرادان ۵۲ پروژه، میامی ۱۲۴ و در سطح استان نیز ۸ پروژه بزرگ استانی اجرا شده است.

این آمار مربوط به پروژه‌های عمرانی بود. تشکر و قدردانی داریم از این توازی که در کل استان مدنظر هست؛ با توجه به نیازها و ظرفیت‌های هر شهرستان، شهر، بخش و روستا و البته با اولویت بخش‌های محروم. بنا بر این نیست که مثلاً مرکز استان یا یک شهر از استان بیشتر از جاهای دیگر بودجه‌گذاری شود و کارهای عمرانی یا سرمایه‌گذاری بیشتری در آنجا انجام شود. این کار خوبی است که در استان، الحمدلله، این توازن و تعادل برقرار است.

تعداد ۱۲ پروژه برای سرمایه‌گذاری در سمنان داریم که اشتغال ۲۴۵ نفر را در پی دارد. ۳۰ پروژه در شاهرود با اشتغال ۳۲۳ نفر، ۱۳ پروژه در دامغان با اشتغال ۱۱۹ نفر، ۱۲ پروژه در گرمسار با اشتغال ۳۵۲ نفر، ۸ پروژه در مهدی‌شهر با اشتغال ۳۵۷ نفر، ۲ پروژه در سرخه با اشتغال ۳۶ نفر، ۴ پروژه در آرادان با اشتغال ۱۶ نفر و ۳ پروژه در میامی با اشتغال ۳۱ نفر.

البته کنگ‌زنی‌هایی هم که انجام شده که تعداد آن‌ها ۱۳۰ پروژه است؛ سمنان ۹ طرح، شاهرود ۲۲ طرح، دامغان ۱۹ طرح، گرمسار ۲۶ طرح و مهدی‌شهر ۱۱ طرح، سرخه ۱۱ طرح، آرادان ۲۱ طرح و میامی نیز ۱۱ طرح. این طرح‌ها کوچک و بزرگ دارند و آن مقدار بودجه‌ای که برای آنها گذاشته می‌شود، معمولاً متوازن است.

همینجا از همه عزیزان و بزرگواران تشکر و قدردانی می‌کنیم، بارها این را عرض کردم و تکرار می‌کنم؛ همه کارمندان دولت و کارگران که مشغول کار هستند اگر بنایشان بر خدمتگزاری به مردم باشد، اولاً حقوقی که می‌گیرند حلال است و انشاءالله برایشان خوش باشد.

دوماً از موقعی که قصد راه‌اندازی کار مردم و گره‌گشایی از کار مردم می‌کنند تا موقعی که به خانه برمی‌گردند، در حال عبادت خدا هستند. این مضمون روایات ماست که بالاترین عبادت‌های خالصانه را همه عزیزان می‌توانند با زمان کار خودشان داشته باشند.

«رئیسعلی دلواری» شهید راه مبارزه با استعمار بود / «استعمار نو» با ایجاد وابستگی و «استعمار فرانو» با تغییر فرهنگ و سبک زندگی، اهداف خود را دنبال می‌کند

روز پنجشنبه آینده، دوازدهم شهریور، روز شهادت «رئیسعلی دلواری» و روز «مبارزه با استعمار انگلیس» نامیده شده است. رئیسعلی دلواری با اجازه و فتوای مراجع تقلید زمان خودش، در مقابل انگلیس استعمارگر و استعمار پیر انگلیس، ایستاد. ۹ ماه بوشهر را با کمک مردم کنترل کرد و بعد هم یکی از نفوذی‌ها از پشت سر او را به شهادت رساند!

جملاتی از امام شهید(ره) عرض بکنم که از همه ما خواستند دوره استعمار و تاریخ استعمار را مطالعه کنیم؛ چون درس‌های زیادی برای این روزها دارد. فرمودند «تاریخ دوره استعمار را بخوانید تا ببینید غربی‌ها علی‌رغم ظاهر نو نوار اتوکشیده ادکلن‌زدهی منظم و مرتب و داعیه‌های حقوق بشریشان، چه وحشیگری عظیمی در این مقوله کردند. نه اینکه فقط آدمها را بکشند؛ در دور نگهداشتن ملت‌های تحت استعمار خودشان از عرصه‌ی پیشرفت و امکان پیشرفت در همه‌ی زمینه‌ها هم تلاش زیادی کردند»

البته روش‌های استعمار گوناگون است. در یک تقسیم‌بندی، استعمار کهنه، استعمار نو و استعمار فرانو و فرانوبین را داریم.

استعمار کهنه را اگر خلاصه کنم، این است که خود استعمارکننده، نیروهایش را وارد یک کشور مستعمره می‌کند. در کشورهای مختلفی در آفریقا، خاورمیانه، آسیا و جاهای دیگر این کار را انجام دادند. مثلاً در هند، در بخشی از کشور خودشان حاکم می‌گذاشتند، نیرو وارد می‌کردند، قوانین استعماری می‌آوردند، زبان و فرهنگ خودشان را حاکم می‌کردند، استقلال سیاسی آن کشور را از بین می‌بردند، منابع طبیعی و نیروی کارشان را تصرف می‌کردند و سلطه مستقیم داشتند؛ یعنی پرچم، ارتش و مأمور خارجی به صورت مستقیم حضور داشت!

در استعمار نو، یک مقدار جلوتر رفتند و خواستند هزینه‌هایشان را کم کنند. کشور [مورد نظر] ظاهراً مستقل بود، اما قدرت خارجی به صورت غیرمستقیم بر تصمیم‌های آن اثرگذاری می‌کرد. می‌خواستند پادشاه را عوض کنند، رضاشاه را برمی‌داشتند و پسر نابکارش را شاه می‌کردند. ظاهراً ایران مستقل بود، اما در جاهای مختلف، اقتصاد آن کشور را وابسته و از پشت صحنه، آن را کنترل می‌کردند!

استعمارگران در این روش، بازار، تجارت و سرمایه‌گذاری را کنترل می‌کردند، فشار سیاسی می‌آوردند یا کودتا می‌کردند. وابستگی نظامی و امنیتی ایجاد می‌کردند و فناوری و راهبردهای آن کشور را کنترل می‌کردند. امروز هم چنین نمونه‌هایی را دارند! نمونه بارز آن، ایران قبل از انقلاب بود که به وسیله استعمار پیر انگلیس و بعد هم به وسیله آمریکا، این وضعیت را داشت.

رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی از مهمترین ابزارهای استعمار «فرانو» هستند

اما از این بدتر، استعمار «فرانو» است. در فرمایشات امام شهیدمان این تعبیر به کار رفته است. هدف استعمارگر در این بخش، تصرف زمین یا منابع نیست. دقت بفرمایید؛ امروز با این استعمار مواجه هستیم. دشمن در صدد ایجاد چنین استعماری است که ما مستعمره او بشویم، بدون اینکه خودش در کشور ما حضور داشته باشد.

این استعمار، تغییر ذهن، تغییر فرهنگ، تغییر ارزش‌ها و تغییر الگوی تصمیم‌گیری‌ها است. یک عده را از همان کشور، مزدور خودشان می‌کنند تا حرف‌های آنها را بزنند. یعنی شما می‌شنوید و می‌بینید که یک نفر که هم‌کشوری و هم‌ولایتی شما است دارد حرف می‌زند، اما حرف آمریکا را می‌زند!

ذهن‌ها را با رسانه‌های فراگیر و شبکه‌های اجتماعی، با فیلم‌ها و سریال‌ها و بازی‌هایی که صنعت سرگرمی آنهاست، شستشو می‌دهند. با تبلیغات و برندسازی، الگوهای مصرف و سبک زندگی را کاملاً استعماری می‌کنند. جنگ روانی و عملیات شناختی ایجاد می‌کنند، تاریخ آن کشور را تحریف می‌کنند و هویت فرهنگی آنها را از بین می‌برند.

در واقع، از آن کشور، وابستگی فنی، فناوری و علمی بوجود می‌آید. داده‌های کاربران آنها جمع‌آوری و تحلیل می‌شود تا این تصور را القا کنند که فرهنگ و سبک زندگی استعمارگر، تنها الگویی است که می‌شود با آن زندگی کرد!

اینکه امام شهیدمان بارها تأکید می‌کردند بر سبک زندگی اسلامی، در مقابل همین استعمار فرانو است. فرد فکر می‌کند آزادانه انتخاب می‌کند، اما تمام وجودش، فکرش، اندیشه‌اش و تصمیم‌گیری‌اش، همه بر اساس مبانی همان کشور استعمارگر است! ما متأسفانه امروز با این مسئله مواجه هستیم.

در واقع همین عملیات ترکیبی که امروز اسمش را جنگ ترکیبی می‌گذاریم، با نفوذ سیاسی و اقتصادی انجام می‌شود. رهبر شهیدمان فرمودند «مستکبران با ورود به مرحله‌ی استعمار فرانو، با استفاده از ابزارهای تبلیغی و تأثیرگذاری روحی و روانی بر روی آحاد ملت‌ها، خریدن عناصر زبده و فعال و تأثیرگذار جوامع و روش‌های پیچیده‌ی دیگر، اهداف استعماری قدیم را دنبال می‌کنند» ایشان این مطلب را در تاریخ ۱۵ بهمن ماه ۱۳۸۳ فرمودند. رهبر شهید(ره) در جای دیگری نیز فرمودند «امروز که دوران استعمار فرانویں است باید از تجربه‌های استعمار و نواستعمار درس بیاموزیم و بار دیگر برای مدتی طولانی، دشمن را بر سرنوشت خود مسلط نکنیم»!

همچنین فرمودند «تنها راه رهایی از سلطه‌ی استعمارگران، بازیابی هویت اصلی خود و تکیه بر نیروی ذاتی درونی است»

امروز که ما مواجه با جنگ هستیم و دشمن در میدان و در بحث نظامی، الحمدلله، شکست خورده است و در خیابان هم با حضور میلیونی مردم عزیزمان در این شش ماه گذشته نتوانسته به اهداف خودش برسد، دشمن تلاش می‌کند با کاشت بذر تردید، یأس، ترس، بدگمانی و اختلاف، به فرموده امام عزیزمان، حضرت آیت‌الله امام سید مجتبی حسینی خامنه‌ای، می‌خواهد به اهداف خودش برسد.

مسئولان مراقب باشند موجبات بدبینی و سرخوردگی مردم را فراهم نکنند!

اما در مقابل این بدخواهی‌ها ما چه وظیفه‌ای داریم؟ حضرت آقا فرمودند باید همگان بصیرت داشته باشیم. ایستادگی ما منوط به این است که بصیرت داشته باشیم و روش دشمن را بشناسیم؛ بدانیم چه راهی را می‌خواهد برود و با چه روشی می‌خواهد این

استعمار فرانکو را پیاده کند، ما را مستعمره خودش کند، بدون اینکه اسمی از آنها ببرد؛ هم‌فکر آنها بشویم، از آنها تبعیت کنیم و در واقع مستعمره آنها شویم!

حضرت آقا فرمودند «در مقام مقابله با این بدخواهی‌ها باید همگان با ایستادگی و روشن‌بینی و حفظ وحدت و انسجام و اعتماد متقابل و هم‌صدایی نکردن با دشمن، نقشه شوم دشمن را خنثی نمایند»

البته [خطاب به] مسئولین هم فرمودند باید مراقب باشند کاری نکنند که موجب بدبینی و سرخوردگی آحاد مردم شود؛ که به عنوان کمک به دشمن محسوب نشود.

امیدوارم خداوند به ما توفیق بدهد بصیرتی داشته باشیم تا در این شرایط، مخصوصاً در این تهدید اخیر، که تهدید تحریم اقتصادی آمریکا است، هوشیار باشیم. البته خود رسانه‌های آمریکا و اروپا گفتند این تحریم محکوم به شکست است؛ بعضی‌هایشان هم گفتند مرگ خود ترامپ، ان‌شاءالله، و مطالبی از این دست که مطرح شده است.

دشمن می‌خواهد از تجربه اغتشاشات ۹۸، ۱۴۰۱ و ۱۴۰۴ برای ایجاد آشوب استفاده کند / آحاد ملت با تبعیت از مقام معظم رهبری و حضور در میادین و خیابان‌ها، مراقب توطئه‌های دشمن باشند

اصل کلام این است که مواظب باشیم در این جنگ ترکیبی دشمن، بازی نخوریم و فریب دشمن را نخوریم. دشمن در میدان رزم شکست خورده است و امروز می‌خواهد جامعه ما را به این طرف ببرد که از درون خود جامعه، ابراز انزجار شکل بگیرد.

کاری که در سال ۹۸ با مسئله بنزین، در پاییز ۱۴۰۱ با مسئله حجاب و در دی‌ماه سال ۱۴۰۴ با بهانه معیشت انجام دادند؛ هر کدام به تنهایی ایجاد اغتشاش کردند. همه اینها را می‌خواهند در سه گسل بزرگ متمرکز کنند تا خدای ناکرده در کشور، اغتشاش و نافرمانی اجتماعی و امثال اینها را ایجاد کنند.

مراقبت کامل مؤمنین، حضور در میادین و خیابان‌ها و ان‌شاءالله گوش دادن به فرمان مقام معظم رهبری، این توطئه‌ها را خنثی خواهد کرد. ان‌شاءالله این مرحله را هم در مقابل دشمن سربلند باشیم و جشن پیروزی را برگزار کنیم.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته.